

[Korsgaard.]

som Medlemmerne maaske kender, men som man i hvert Fald ingen Skade kan have af at faa en Gang til.

Der er nu gaaet ca. 10 Aar, siden vi fik denne Regering, og jeg vil gerne understrege, at jeg aldrig har sagt, at denne Regering ikke skaffede de Penge, den brugte. Min Kritik af Regeringens i øvrigt efter min Mening slette Finansførelse har aldrig været mod det Punkt. Statsregnskaberne viser ogsaa, at der har været et særdeles betydeligt Driftsoverskud i disse 10 Aar. Begynder vi med Aaret 1929—30, som vel dog den siddende Regering ikke har noget større Ansvar for, var der et Overskud paa 12 Mill. Kr.; det stiger i det kommende Aar til 25 Mill. Kr. for i 1931—32 at gaa ned til næsten Nul. Saa gaar det i 1932—33 op til 7,8 Mill. Kr., i 1933—34 er der et Underskud paa 16,6 Mill. Kr., men saa kommer der Overskud og lutter Overskud derefter, 1934—35 giver 18,2 Mill. Kr., 1935—36 13,5 Mill. Kr., 1936—37 14,4 Mill. Kr. og 1937—38 23,5 Mill. Kr.; 1938—39 er budgetteret til 2,6 Mill. Kr.

I denne Forbindelse vil jeg gerne minde om, at da vi behandlede Tillægsbevillingsloven for 1937—38, var der ogsaa regnet med et beskedent Millionoverskud. Jeg kan saamænd ikke huske, hvor mange Millioner det drejede sig om, vistnok en 5—6 Stykker, men jeg gjorde den Gang gældende, at jeg følte mig overbevist om, at den Mand, som vilde byde 15 Mill. Kr. for Overskuddet, vilde gøre en god Forretning. Tallene fra Statsregnskabet 1937—38 viser, at min Bedømmelse af Situationen var rigtig, for den Mand vilde have tjent $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og det maatte dog kaldes ganske godt.

Jeg kan ikke se nogen som helst Grund til at antage, at 1938—39, hvis disse Skatte- love gennemføres, ikke skulde give et mindst lige saa godt Resultat som 1937—38, og kan der anføres gode Grunde derfor, kunde det da i hvert Fald være ønskeligt, om den højtærede Finansminister vilde komme med dem.

Ser vi nu alene paa den Tid, for hvilken der foreligger Statsregnskaber, vil det ses, at hvis man lægger Tallene sammen, bliver der paa den ene Side et Overskud paa 115 Mill. Kr. og et enkelt Aar et Underskud paa 16,6 Mill. Kr.; altsaa det samlede Resultat bliver rundt 100 Mill. Kr. i Driftsoverskud i disse Aar, og det synes vel den højtærede Finansminister er gevaldigt godt gjort. Jeg synes nu ikke, at det er saa forfærdelig svært at faa et Overskud i en Forretning, hvor man selv bestemmer, hvor meget man

vil have i Indtægt, men altsaa, det rent faktiske er, at dette Overskud har været der.

Saa bliver Spørgsmaalet da, om et saadant Overskud i sig selv skulde kunne tjene som Bevis for, at det er ønskeligt ogsaa for det resterende Halvaar, om jeg saa maa kalde det, at faa denne Ekstraudskrivning, som Tillægsskatten og Merindkomstskatten er Udtryk for. Jeg tror ikke, at der vil kunne gives nogen som helst rimelig Begrundelse derfor. Man kan maaske sige, at hvis man nu skulde nedsætte Skatterne, var der andre Skatter, man vilde finde det mere rimeligt at nedsætte, set fra Regeringens Synspunkt, saasom netop de Skatter, der har været talt om paa et tidligere Tidspunkt i Dag. En saadan Betragtning vilde efter min Mening være forkert, ikke af Hensyn til de enkelte Borgere, som man i givet Fald rammer — der venter jeg ikke, at Medlidenheden skulde kunne fremkalde noget nævneværdigt; det er jo, som vi alle ved, forholdsvis faa Mennesker, det drejer sig om —, men af Hensyn til det rent fornuftsmæssige.

Her kommer vi nemlig til den anden Side af Medaillen i Regeringens økonomiske Politik, og der er og maa naturligvis altid være en vis Sammenhæng mellem Tingene. Paa den ene Side har altsaa Regeringen efter min Mening udskrevet alt for mange Penge i Skatter; men paa den anden Side har vi ogsaa — og det er Minus'et — den meget store Arbejdsløshed. Problemet er da, om der ikke er Sammenhæng mellem disse to Ting. Der er da vel ingen, der tør benægte, at naar nu Dampskibsselskabet 1912 og Svendborg, under eet Navn vel i Almindelighed kaldet A. P. Møllers Selskab, har givet en kolossal Merindkomstskat, fylder disse Penge i Statskassen. Men er der nogen, der tvivler om, at hvis disse Penge var blevet i Rederiets Kasse, vilde i hvert Fald den allervæsentligste Del af dem være blevet omsat, først i Skibe for det paagældende Rederi, hvilket giver Arbejde ved Bygningen, og senere vilde Skibene blive benyttede, hvilket igen vilde betyde Beskæftigelse.

Og her er netop efter min Overbevisning den store, store Skavank i den siddende Regerings økonomiske Politik, at den skaber alt for lidt Erhverv, den gør smaa Ting — ikke smaa i den Forstand, at de ikke koster mange Penge, men smaa i den Forstand, at de kun skaffer ringe Beskæftigelse. Det er den siddende Regerings Linie, at den tror, som saa mangen anden har troet, at kunne løse Arbejdsløshedsproblemet ved at sætte offentlige Arbejder i Gang, hvorimod dog vist ikke saa faa er af den Over-